UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Ubi situ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

& amentes: illi, quia nondum ſubduntur Eccleſiæ regi-bus; hi, quia aſſiſtentiam humanam exhibere non poſ-ſunt. Quæ ad ejuſmodi obligationem faciunt, millies ab Auctoribus ſcripta, in ſummam ſic redigo.

Quæ Miſſa.

2. Primò, quam Miſſam audire tenemur; Reſpon-deo, Catholico ritu peractam, quacunque lingua, de quocunque Sancto, quamcunque votivam, etiamſi ſub mala fide, in recitanda una Miſſa pro alia Sacerdos erraverit. Ita Azor. *p. 1. lib. 7. c. 3. q. 5.* Ratio eſt, quia præcipitur audiri Miſſa; non vero hæc, vel illa.

Quanta Miſſa.

3. Secundò, quantam Miſſam? Reſpondeo totam. Excuſaberis tamen à mortali, ſi omittas levem partem; levis autem jam nunc judicatur omiſſio ab initio uſque ad Evangelium excluſivè. Sic Fag. *in 1. præcept. Eccleſ. lib. 2. cap. 6. num. 2.* Bonacin. *tom. 1. d. 4. de Miſſæ Sacrific. quæſt. ultim. p. 11. num.* 16. alios citans. Immò (ſi audias ſive ab eodem, ſive ab alio celebrante ultimum Evangelium S. Ioannis) etiam incluſivè: Sic Fag. *ibid. n.* 7. alii-que; levis item cenſetur, ſi audias ab initio uſque ad Communionem incluſivè: omiſſis cæteris uſque ad finem. Qui non eſt præſens conſecrationi, ſed cæteris partibus, licèt conſecratio, quia dignior eſt, multum valeat; tamen præcepto ſatisfacit. Ita de Lugo *de Euch. d. 22. ſect. 1. n. 4.* quia poteſt adhærere opinioni aſſerenti Sacrificij eſſentiam in Communione conſiſtere, atque adeò non eſt is dicendus omiſiſſe ſacrificium: Quòd ſi, tum Conſecrationi, tum Communioni præſens non eſt, nullo modo ſatisfacit, quia nulli aſſiſtit ſacrificio.

4. Erat quidam Sacerdos, qui dum ſacrificium in privata ædicula faceret, in *Memento*, vel Communione orabat ferè per horam, certè huic author eſſem, ut viam communem iniret, oraretque potiùs ante, vel poſt Miſſam: ſingularitas ſemper eſt odioſa, nec Deo, vel in rebus ſanctiſſimis, grata: imo vereor, ne id fiat contra Rubricas modicam tunc orationem præſcribentes. Nam *cap. 16. Rubr. gener. num. 21* expreſsè præcipitur: *Ne nimis moroſè dicatur Miſſa*, quo ſcilicet audientes tædio non afficiantur, & *cap. 8. ritus celebrandi Miſſam, num. 3.* dicitur de *Memento*, ut tunc junctis manibus ſtet *paulisper in quiete*: ſed ad noſtra. Miniſter ergo ab æde ad ſua negotia peragenda diſcedebat, tum exactâ horâ rediens, miniſteriúmque reaſſumens, ritè ſacrificio uſque ad finem intererat. Inquiro, ejuſmodi miniſter faciebátne præcepto ſatis? Satis utique, quia ſine illa horâ, Miſſa jam remanebat.

5. Is, cui integræ Miſſæ aſſiſtere propter legitimum impedimentum non conceditur, & Eccleſiam ingreditur dum Sacerdos celebrans nondum pervenit ad conſecrationem, debet quod ſupereſt audire. Ita de Lugo *de Euch. d. 2. ſect. 1. n. 6.* quia tunc pars principalis, & quæ potiſſimum intenditur à præcepto, audiri poteſt. Nec eſt audiendus Ioan. Sanchez *in ſelec. d. 25. num. 5.* qui docet accedentem ad audiendum ſacrum tempore præfationis, minimè teneri intereſſe; qui nullâ hujus rei rationem affert, ſolùm ait talem eſſe uſum Fidelium etiam timoratorum; de quo tamen uſu authoritas ſolùm apud ipſum eſt.

6. Quòd ſi poſt conſecrationem accedat, non obligatur ad aſſiſtendum parti, quæ recitanda ſupereſt: quia tunc deficit pars principalis, & ſubſtantialis; exemplúmque proferre poſſumus ex Feria ſexta Hebdomadæ Sanctæ, quando, licèt in Miſſa adſit Communio, & quædam alia, quia non adeſt conſecratio, tenemus audire, ſi tunc incideret dies feſtus: ita ergo in caſu noſtro.

Vbi?

7. Tertiò, quo loco Miſſa eſt audienda? Reſpondeo in quacunque Eccleſia, etiam extra Parochiam: imò nunc non poſſunt ſubditos cogere Epiſcopi ad audiendam in Parochia, & declaratione Congregationis Cardinalium, quam refert de Lugo *ibid. n. 3.* An, & in quibus Oratoriis; diximus *opuſc. noſtro 3. de Sacram. Miſſæ, lib. 3. c. 4. §. 4.*

Quo ſitu?

8. Quartò, ut audiatur Sacrum genibus, v. g. flexis vel ſtando, vel alio modo, non eſt neceſſitate præcepti: caveatur irreverentia, vel ſcandalum.

A quo?

9. Quintò: à quocunque Sacerdote Catholico celebratam Miſſam audire potes, modo is non ſit nominatim excommunicatus, vel publicus Clerici percuſſor: quare, ſi nullus præſto eſt Sacerdos die feſto, qui rem ſacram facere, velit, niſi is excommunicatus: omittendum tibi potiùs erit ſacrificium illo die, quàm cum illo, Sacrum audiendo communicare. Ratio eſt, quia fortius judicatur in Eccleſia præceptum vitandi ejuſmodi excommunicatum non toleratum, quàm audiendi Miſſam. Ab excommunicato autem tolerato potes: quia tametſi antea id non licuerit, tamen Concilium Conſtantienſe ad ſedandas conſcientias, reſtrinxit prohibitionem, ut ſcilicet ſolùm obligemur non communicare, ſive in humanis, ſive in divinis cum non toleratis. Ab hæretico nondum nominatim, denuntiato, cùm, donec accedat denuntiatio, ſit toleratus, poſſet ex hoc capite audiri Sacrum: ſed obſtat in hæretico cognito ſcandalum, ne ſcilicet videaris, ipſi vel favere, vel ipſius hæreſis particeps eſſe.

Duæ Mediæ Miſſæ.

10. Sextò: qui mediam Miſſam, v. g. poſt conſecrationem uſque ad finem audit ab uno Sacerdote, audiendo poſtea eadem die ab alio aliam mediam, hoc eſt, ab initio uſque ad conſecrationem, præcepto ſatisfacere, ſaltem propter authoritatem extrinſecam multorum, id aſſerentium, probabile eſt: Ita Sà, Nau. Sot. Henr. apud Dian. *p. 2. tr. 3. miſcel. reſ.* 18. Major, Ægid. Medina apud Fag. 2. *Eccl. præc. lib. 2. c. 6. n. 11.* Bon. *t. 1. d. 4. de Sacr. Miſſæ, q. vlt. p. 11. n. 13.* Hurt. *d. 5. de Sacr. Miſſ. diff.* 4. ſed in rigore veram autumo contrariam ſententiam, quia ex illis duabus partibus nequaquam conflatur unum ſacrificium, cui intereſſe jubet Eccleſia. Adde & abſurdum, quod ex priore opinione conſequitur, nam ſic poſſet quis ſimul ab uno Sacerdote dimidiam Miſſam audire, & ab alio celebrante; eadem hora, in vicino altari, aliam dimidiam, & hoc pacto ſatisfacere: Cùm ad utrumque Sacerdotem præſentia moralis haberi poſſit; quòd certè quidquid ſentiant aliqui Suarez *de Euch. diſp. 88. ſect. 2.* meritò reputat abſurdum, quia ſic poſſes à tribus, vel à quatuor Sacerdotibus ſimul in vicinis altaribus Miſſas celebrantibus varias partes Miſſæ audire, & ſatisfacere & in officio divino à ſex recitantibus ſex diverſas lectiones ſimul audire, & ſatisfacere, cùm præſentia moralis ad omnes jam habeatur.

Præſentia.

11. Septimò; requiritur ad audiendam Miſſam præſentia moralis, humana, unde non ſatis eſt, ſi cœperis vigilans intereſſe, & deinde obdormias. Ita Sanchez 2. *tom. conſil. lib. 7. cap. 2. dub.* 33. imò neque ſi raptum, aut extaſim patiaris; cùm tunc præſentia moralis per ſomnum, vel raptum interrumpatur. Ita Fagund *l. c. lib. 2. c. 7. num.* 3. Gaſpard. Hurtad. *l. diſp. 5. diff.* 1. Non autem eſt neceſſe audire, vel videre, nam cæcus, & ſurdus ſatis præceptum adimplent.

12. Hinc infero primò, ſatis eſſe ejuſmodi aſſiſtentiam exhiberi humano modo, vel audiendo, vel videndo celebrantem, vel ſaltem ita ſociando alios videntes, audientes, (quamvis ſit quis extra Eccleſiam omnes præſentes non capientem) ut ex ſignis, & geſtis Miſſæ aliqua colligere poſſit, & ut ad multitudinem aſſiſtentium cenſeatur moraliter pertinere: id, quod certè

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN